

учебници); паричният въпрос; добре е такива хора à la Славейковъ да се настаняват; и Каравеловъ споредъ Климента искалъ да заеме служба; князътъ мисли само на губернаторски и началнически мѣста, липса на инструкции и Pflichtbewusstsein [съзнание на дългъ]. Телеграми имало отъ всѣкъже изъ България, че одобряватъ разпусането на камарата, само отъ Ески Джумая телеграма за недоволство; Климентъ отвърна, че и отъ тамъ министерството има телеграма за одобрение.—У Стоилова. Шегитъ на Климента, униформа за министра на просвѣтата. Начовичъ въ фракъ за пръвъ пжъ като министъръ на външнитъ работи се представи князу.—Пакъ у Стоилова за бждещия вестникъ, Адженовъ (желѣзници, мини), азъ като дѣловодител. — Върнахъ се въ кжщи да се преоблѣка. На обѣдъ. Въ канцеларията. Въ министерството на външнитъ работи. Икона за Климента. — Следъ 3 ч. съ Начовича ходихме у Груича, не го намѣрихме, и у Thielau. Съ Thielau имахме дългъ разговоръ. Тукашнитъ кжщи и животъ, Начовичъ за нуждата отъ едно Baugesellschaft; въ Тузлука намѣренъ билъ ужъ петролъ; несправедливостта при опредѣляне на границата; Санъ Стефанския миръ; Thielau мисли, че руситъ сгрѣшиха, че не обсадиха Галиполи и Цариградъ и въ него не опредѣлиха границитъ на България споредъ Цариградската конференция, утвърдени отъ Великитъ сили (морето при Солунъ тѣ щѣха да го получатъ съ време така и така). Начовичъ отвърна, че Игнатиевъ искалъ две Българи; Макъ Гаханъ и Цертелевъ изработили една и тя била предложена на турцитъ. Thielau смѣта, че България ще постигне нѣкога своитъ граници, зависи отъ центра; Начовичъ каза, че княжеството е Пиемонтъ. Thielau е противъ създаването на Румелия, името изнамѣрилъ Waddington, а самата областъ англичанитъ. Азъ изтъкнахъ, че тя напомня на създаденитъ отъ Наполеонъ I държави съ исторически стари имена, изкуствени творби безъ трайност. Руситъ въ Санъ Стефанския миръ искаха нѣщо, което не държеха въ ржцетъ си — Македония, инакъ щѣше да бжде, ако имаха Цариградъ. Войската предъ Цариградъ вече бѣше много слаба. Неумѣнието на руситъ въ войната, слабостта на войскитъ, при Плѣвенъ е имало малкъ брой. — У Стоилова, гдето бѣха плачливиятъ Балабановъ и Бурмовъ. Отидоха си. Адютантътъ Увалиевъ.

14 декемврий, недѣля. Спахъ до 10 и пол. часа. Отидохъ у Климента, гдето бѣше Натанаилъ, Касабовъ съ господарката си (директорка на женския пансионъ, говори лошо български — възпитана е въ Нѣмско, предполагамъ да е гъркиня), Аневъ, Агура, Поповичъ и други крѣскачи. Касабовъ, Климентъ, В. Стояновъ на 1862 г. сж били въ българската легия на Раковски въ Бѣлградъ! Касабовъ въ Влашко билъ